

foreslaaede Ændringer, har jeg intet at tilføje.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 3133)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 5 af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 696),

vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 6

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 7 af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

§ 7, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 8

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2295; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 659).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Pedersen-Nyiskov): Det er med særlig Tilfredshed, jeg kan henvise til, at baade Betænkningen og de stillede

Ændringsforslag er tiltraadte af det samlede Udvalg. Naar det er lykkedes Udvalget at blive enigt, er det, fordi man fra alle Sider har haft Forstaaelsen af, hvilken Betydning Højskolens Arbejde har for den almindelige Befolkning. Derfor har det været overmaade let for os at blive enige om de store og væsentlige Punkter, hvor vi foreslaar Ændringer, og det har været os saa meget lettere at bøje os mod hverandre i mindre væsentlige Spørgsmaal, saa at det endelige Resultat bliver, at hele Udvalget staar samlet om de Ændringsforslag, der stilles, og som, navnlig de større og mere betydelige, vil betegne virkelige og betydelige Forbedringer af Lovforslaget. Man har, som sagt, fra alle Sider erkendt, hvilken Betydning det Oplysningsarbejde, der gøres paa Højskolerne, har for Befolkningens økonomiske og aandelige Fremgang. Derfor har man ogsaa fra alle Partiers og baade fra Folketingets og fra Landstingets Side stadig stillet sig overmaade velvilligt overfor disse Bevillinger. Det saa vi i 1902, hvor man fra alle Sider i begge Ting var fuldt enig om at bevilge den betydelige Forhøjelse, der den Gang blev foreslaaet. Det er jo ogsaa sikkert, at der, saaledes som Forholdene har udviklet sig, nu kræves langt større personlig Dygtighed af de enkelte baade i offentlig og privat Virksomhed end tidligere.

Det af vore Ændringsforslag, der særlig har finansiel Betydning, er Forslaget om at forhøje Understøttelsen til uformuende Elever fra 300,000 til 350,000 Kr. Den Gang, den højtærede Minister fremsatte Forslaget her, udtalte han, at de 300,000 Kr. kun var et meget beskedent Beløb, og det kan heller ikke nægtes, at i Forhold til det Beløb, der blev vedtaget i 1902, er 300,000 Kr. aarlig et beskedent Beløb. Det er givet, at i Forhold til den Stigning, der har været i Elevertallet, og i Forhold til de forøgede Udgifter, som Opholdet paa en Højskole medfører for Eleverne, vil de 300,000 Kr. ikke være tilstrækkeligt til at opfylde det Krav, de uformuende har paa at faa Del i den Oplysning, Højskolerne giver. Højskolerne er tilgængelige for alle, som har Raad til at besøge dem; det gælder derfor om i saa stor Udstrækning som muligt at give den uformuende Del af Befolkningen Lejlighed til at faa Del i det Oplysningsarbejde, der her gøres. Jeg tror, at den Forhøjelse, Udvalget har foreslaaet, ikke blot er forsvarlig, men ret fornøden, hvis man blot nogenlunde skal kunne imøde-